

**Dosarul nr. 1ra – 1779/2021
1-20069630-01-1ra-10082021**

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

25 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie

judecând în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Leonov Mihail XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.06.2020 – 11.12.2020 (prima instanță);
2. 19.01.2021 – 08.06.2021 (instanța de apel);
3. 10.08.2021 – 25.01.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 11 decembrie 2020, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Leonov Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Leonov Mihail, nedeținînd permis de conducere, la data de 02.06.2020 aproximativ la ora 01:18, dându-și seama de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, a servit băuturi spirtoase după ce, aflându-se la volanul autoturismului de model „VW Golf” cu n/î XXXXX, s-a deplasat în mod neadecvat pe str. Ștefan cel Mare 1a mun. Bălți, din ce motiv a fost stopat de către OP a Secției Patrulare „Bălți” a Direcției Patrulare „Nord”, inspector principal Zaporojanu V. În cadrul discuției cu cet. Leonov Mihail el avea o vorbire neclară, la întrebările colaboratorilor de poliție reacționa încetinit, neadecvat, din cavitatea bucală se simțea un miros puternic de alcool. La propunerea de a fi supus testării alcoolscopice cu alcotesterul „Drager

6810”, deși i-au fost explicate consecințele răspunderii penale pentru refuzul testării alcoolscoapice, a ignorat cerințele acestora, după care, fiind condus de către colaboratorii de poliție la Spitalul Municipal Bălți, Leonov Mihail a refuzat și de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, precum și de la prelevarea probelor biologice (de sânge) în cadrul acestui examen medical, prin ce a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009 (în vigoare din 13.07.2009), și anume: p.11 lit.,j” RCR, conform căruia: „Conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat: .. să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare” și a Regulamentului privind modul de testare alcoolscoapică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009.

Acțiunile inculpatului Leonov Mihail au fost încadrate de către prima instanță în baza 264¹ alin. (4) Cod penal, adică refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoapică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul examinării acestui examen medical, care nu deține permis de conducere.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri în această latură, prin care inculpatul Leonov Mihail să fie condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea solicitărilor sale, apelantul a subliniat că pedeapsa stabilită inculpatului pentru infracțiunea comisă, este prea blîndă, or, prima instanță a neglijat faptul că inculpatul anterior a comis alte infracțiuni, nu a tras concluziile de rigoare și a comis din nou o infracțiune din domeniul circulației rutiere, fiind conștient de faptul că nici nu deține permis de conducere, putea să provoace și alte urmări mai grave.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței atacate.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reiterat că, instanța de fond constatînd ca fiind dovedită fapta penală comisă, ținînd cont de prevederile art. 61, 75, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inclusiv de faptul că acesta a comis infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică, anterior a fost judecat, însă antecedentele sunt stinse, a recunoscut vina integral, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.30,32), just i-a stabilit inculpatului Leonov Mihail o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul societății, în mărime de 160 ore.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, invocînd temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, se solicită casarea acesteia, cu

dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În argumentarea recursului, acuzarea a invocat bîndeța pedepsei aplicate inculpatului pentru infracțiunea comisă, or, instanța de apel, la stabilirea pedepsei, urma a ține cont de faptul că inculpatul Leonov Mihail, anterior, a comis numeroase infracțiuni și contravenții.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Galușca Catalina în numele inculpatului, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului corespunde prevederilor art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei. În consecință, consideră că pedeapsa aplicată este una echitabilă.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, însă, în esență, critică decizia contestată în latura pedepsei aplicată inculpatului Leonov Mihail, ca fiind prea blândă.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că argumentele invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei și în contextul ce urmează va puncta raționamentele care au stat la baza respingerii acestora.

Cu referire la criticile recurentului reflectate în pct. 4 al prezentei decizii, precum că *instanțele de fond nu au ținut cont de scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare și au aplicat o pedeapsă prea blîndă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității*, fiind ignorată personalitatea inculpatului, Colegiul penal lărgit constată că sunt neîntemeiate, și reprezintă opinia subiectivă a recurentului, or, stabilirea unei pedepse mai aspre nu poate fi acceptată de instanța de recurs ordinar, având în vedere că instanța de apel just a reținut că prima instanță la adoptarea soluției în partea pedepsei a luat în considerare toate circumstanțele cauzei (*inculpatul a recunoscut integral vina, a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura*

prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală), precum și personalitatea inculpatului Leonov Mihail (anterior a fost condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d 30, 32).

În acest sens, Colegiul penal lărgit invocă că din conținutul hotărârilor instanțelor de fond rezultă cert că instanțele de judecată au luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, or, pedeapsa *sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității* a fost aplicată inculpatului Leonov Mihail ținându-se cont, în deplină măsură, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, inclusiv de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal atestă că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșite ca fiind una ușoară, antecedentele penale stinse, fapt ce denotă raționalitatea instanțelor de fond de a-i stabili inculpatului Leonov Mihail o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or, circumstanțele expuse de către acuzare în prezentul recurs nu constituie temei de aplicare a unei pedepse mai aspre.

Subsecvent, raportând motivele invocate în cererea de recurs la materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt similare celor invocate în apel, descrise și în pct. 2 al prezentei decizii, în privința cărora instanța de apel, în decizia sa, s-a expus motivat și temeinic (f.d. 132-134), motivare pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece motivarea și soluția instanței de apel sunt pe deplin conforme circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

7. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece decizia adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură

penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Leonov Mihail XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 februarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

**Dosarul nr. 1ra – 1779/2021
1-20069630-01-1ra-10082021**

**O p i n i a s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir**

25 ianuarie 2022

mun. Chișinău

În conformitate cu articolele 339 alin. (7) și 340 alin. (3) Cod de procedură penală,
în cauza penală privindu-l pe **Leonov Mihail XXXXX**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2022 a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Leonov Mihail XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate

2. Conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală am semnat decizia, dar nu am susținut motivarea și soluția adoptată, am propus și susținut o altă motivare și soluție, potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

*„De admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, de casat parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021 în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală privindu-l pe **Leonov Mihail XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată”.*

3. Cu soluția adoptată pe marginea acestei cauze penale nu sunt de acord, din următoarele considerente.

Consider că decizia instanței de apel urma a fi casată parțial în latura stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de instanța de apel, în alt complet de judecată, din considerentul că în speță este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că "*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*".

În acest sens, menționez că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia de a menține sentința primei instanțe, prin care inculpatului Leonov Mihail pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal i-a fost stabilită o pedeapsă *prea blândă, sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității*. Astfel, în continuare, voi puncta raționamentele ce au stat la baza consolidării acestei opinii.

Întru elucidarea convingerii expuse supra, țin să menționez că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, *persoana celui vinovat*, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale

familiei acestuia.

Pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Concomitent, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

În acest context, subliniez că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, care prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.

Potrivit actelor dosarului, cauza penală a fost judecată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, fapta prejudiciabilă face parte din categoria de infracțiuni în domeniul transportului, care reprezintă un pericol social sporit în Republica Moldova, deoarece un număr major de vătămări corporale și decese se comit ca urmare a încălcării regulilor de securitate a circulației rutiere sau exploatare a mijloacelor de transport, prin conducerea autoturismelor în stare de ebrietate alcoolică.

La capitolul stabilirii tipului pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că prima instanță, ținând cont de personalitatea inculpatului, gravitatea faptei comise, corect i-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

Analizând însă decizia atacată, consider că instanțele de fond nu au motivat complet și obiectiv soluția de individualizare a pedepsei, greșit ajungând la concluzia în ce privește aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În acest context, reiterez că instanțele de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului Leonov Mihail, nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 75 Cod penal, sub aspectul că nu au ținut cont de personalitatea inculpatului, și anume că anterior a comis 8 infracțiuni (f.d. 35-36), ultima condamnare prin sentința Judecătorei Cimișlia din 14.02.2019 pe art. 362 alin. (1), art. 85 alin. (1) Cod penal la pedeapsa definitivă de 2 ani 5 luni închisoare, prin încheierea Judecătorei Edineț, sediul Briceni, din 27.12.2019, conform art. 92 Cod penal, pedeapsa a fost înlocuită cu 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, și, deși antecedentele penale sunt stinse, aceste circumstanțe oricum definesc predispunerea inculpatului la încălcarea legislației penale, de altfel, comiterea, la caz, a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal. Suplimentar, țin să menționez faptul că inculpatului, pentru infracțiunile comise anterior, i s-a aplicat, inclusiv, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă această măsură de constrângere nu și-a atins scopul corectării și reeducării inculpatului. Mai mult, potrivit cazierului contravențional (f.d. 28), inculpatul Leonov Mihail a comis 17 contravenții, dintre

care 6 în domeniul circulației rutiere.

Învăderând aceste considerente, statuez că în această speță, instanța de apel nu a examinat detaliat materialele cauzei, și anume, la stabilirea pedepsei, a făcut abstracție de la personalitatea inculpatului, prin ce a ignorat prevederile art. 6, 75-77 Cod penal, or, procurorul, în apelul declarat la 23 decembrie 2020 (f.d.92) a solicitat stabilirea inculpatului Leonov Mihail, pentru infracțiunea comisă, o pedeapsă sub formă de 3 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, făcând trimitere, inclusiv, la datele ce caracterizează negativ persoana acestuia, consider că pentru inculpat comiterea infracțiunilor și contravențiilor s-a transformat într-o îndeletnicire, pentru care urma a fi pedepsit mai aspru.

Rezumând circumstanțele constatate, conchid că, la caz, este incident temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, în privința inculpatului Leonov Mihail, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată, fiindcă instanța de recurs ordinar nu poate înrăutăți în speța dată situația inculpatului.

4. Reieșind din aceste motive, am propus o altă motivare și o altă soluție – indicată în pct. 2 al prezentei Opinii separate, dar nu am fost susținut de ceilalți judecători.

Judecător:

Timofti Vladimir